

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ewelina Wolny

Protokolant p.o. sekr. Paulina Rucka

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Artura Bekulara

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 08 września, 16 października 2017r., 05 marca, 11 kwietnia, 14 maja, 11 czerwca, 16 lipca i 10 września 2018r. sprawy:

1. **H. G., urodz. (...) w M., syna A. i M. z d. Z.**

oskarżonego o to, że:

I. w nocy z 28 na 29 grudnia 2013 roku w miejscowości W. przy ul. (...), gm. B., pow. (...), woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. R., dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim dostaniu się do wnętrza domu nr 22 poprzez nawiercenie ramy okiennej, zabrał z jego wnętrza pieniądze z portfela w kwocie 400 zł, klucze od domu oraz kluczyki od pojazdu marki H. (...) z 2008 roku produkcji o nr rej. (...) i nr VIN (...) o wartości 40.000 zł, a następnie przy użyciu tychże kluczyków pokonał zabezpieczenia wskazanego pojazdu dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, czym działał na szkodę P. (...),

tj. o czyn określony w art. 279 §1 kk;

II. w nocy z 29 na 30 grudnia 2013 r. w m. U. przy ul. (...), gm. G., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. R., usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim dostaniu się do wnętrza domu nr (...) poprzez nawiercenie ramy okiennej, wszedł do środka w celu odnalezienia kluczyków od stojącego przed domem pojazdu marki M. serii (...) z 2013 roku produkcji o nr rej. (...) i nr VIN (...) o wartości 570.000 zł, jednakże ich nie odnalazł i zamierzonego celu zaboru wskazanego pojazdu nie osiągnął,

tj. o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk;

III. w nocy z 29 na 30 grudnia 2013 roku w miejscowości T. przy ul. (...), gm. S., pow. (...), woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z J. R., dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim dostaniu się do wnętrza domu nr 9 poprzez nawiercenie ramy okiennej, zabrał z jego wnętrza kluczyki od pojazdu marki B. o nr rej. (...) oraz od pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...), a następnie przy użyciu tychże kluczyków pokonał zabezpieczenia wskazanego pojazdu marki P. z 2007 roku produkcji o nr VIN (...) o wartości 180.000 zł dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia wraz ze znajdującą się w jego wnętrzu torbą z zawartością lekarstw o wartości 6040 zł, okularów marki P. o wartości 400 zł, a także torbą wraz ze strojem sportowym, akcesoriami i kosmetykami o łącznej wartości 200 zł, stroju do tenisa o łącznej wartości 200 zł, rękawiczek o wartości 100 zł, kluczy do mieszkania oraz gabinetu lekarskiego, czym działał na szkodę G. L. oraz (...) Sp. z o.o. Oddział w O.,

tj. o czyn określony w art. 279 §1 kk.

2. R. D. (1), urodz. (...) w O., syna Z. i A. z d. S.,

o to, że:

IV. w dniu 14 listopada 2013 roku, na terenie parkingu sklepu (...), w W. przy ul. (...), woj. (...), nabył od J. R. za kwotę 10.000 zł pochodzący z kradzieży dokonanej w nocy 12/13 listopada 2013 r.

w S., gm. S., woj. (...) - (...), samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) z 2006 roku produkcji o wartości 70.000 zł, wiedząc, iż pochodzi on z czynu zabronionego, czym działał na szkodę M. i J. P.,

tj. o czyn z art. 291 §1 kk,

V. w okresie od 18 do 19 lipca 2015 roku na terenie parkingu sklepu (...) w W. przy ul. (...), woj. (...), nabył od J. R. za kwotę 22.000 zł pochodzący z kradzieży dokonanej w nocy 17 lipca 2015 r. w miejscowości J. (...), pow. (...), woj. (...) - (...), samochód osobowy marki (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) z 2015 roku produkcji o wartości 340.000 zł, wiedząc, iż pochodzi z czynu zabronionego, czym działał na szkodę T. B., (...) B. P. Sp. j. z/s

w J. oraz (...) z/s we W.

tj. o czyn z art. 291 §1 kk w zw. art. 294 §1 kk,

VI. w okresie od 13 do 20 września 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, na terenie parkingu sklepu (...) w W. przy ul. (...), woj. (...), nabył od J. R. za kwotę 22.000 zł pochodzący z kradzieży dokonanej

w nocy 12 września 2015 r. w miejscowości M. przy ul. (...), woj. (...), samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) z 2014 roku produkcji o wartości 160.000 zł, wiedząc, iż pochodzi z czynu zabronionego, czym działał na szkodę C. F., (...) W.,

tj. o czyn z art. 291 §1 kk;

3. G. B., urodz. (...) w O., syna K. i H. z d. J.,

o to, że:

VII. w okresie od 14 do 20 listopada 2015 roku w miejscowości K., gm. P., woj. (...), nabył od J. R. za kwotę 10 tys. zł skradziony w dniu 14 listopada 2015 roku w miejscowości (...), woj. (...) - (...) samochód osobowy m-ki B. (...) o nr rej (...) i nr VIN (...) wartości 150 tys. zł wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, czym działał na szkodę A. D., R. D. (2)

i podmiotu (...) w W.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

VIII. w dniach 11 - 12 lipca 2015 roku w S., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą nabył od J. R. za kwotę 11 tys. zł skradziony w nocy z 10 na 11 lipca 2015 roku

z miejscowości (...), woj. (...) - (...) samochód osobowy m-ki M. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) wartości 100 tys. zł na szkodę wiedząc, że pochodzi on z czynu zabronionego, czym działał na szkodę Z. K.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

IX. w okresie od 06 października 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 6 do 13 października 2015 r. w miejscowości L. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...)

w postaci: sterownika airbag, sterownika silnika, modułu zespolonego, nawigacji, radia, modułu komfortu, sterownika klimatyzacji i zestawu wskaźników o łącznej wartości 4846 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

X. w okresie od 10 lutego 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 10 do 11 lutego 2015 r. w miejscowości L. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...) w postaci: podwójnych siedzeń tylnych, fotela przedniego prawego, fotela przedniego lewego i pojedynczego siedzenia tylnego o łącznej wartości 2650 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XI. w okresie od 01 kwietnia 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w dniu 01 kwietnia 2015 r.

w miejscowości B. na terenie N. pojazdu marki B. (...) o nr rej.

B- (...) i nr VIN (...) w postaci: zawieszenia tylnego

o wartości 2200 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XII. w okresie od 11 listopada 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 11 do 12 listopada 2015 r. w miejscowości H. na terenie N. pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: zawieszenia tylnego, prawej przedniej części nadwozia, lewej przedniej części nadwozia, tyłu nadwozia, dachu, tapicerki drzwi lewych tylnych, tapicerki drzwi lewych przednich, tapicerki drzwi prawych przednich, tapicerki drzwi prawych tylnych, podłokietnika ze schowkiem z tunelu środkowego, fotela lewego przedniego, fotela prawego przedniego, poduszki powietrznej pasażera o łącznej wartości 5929 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XIII. w okresie od 04 listopada 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 04 do 05 listopada 2015 r. w C., woj. (...), pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...) w postaci: pokrywy bagażnika, drzwi lewych przednich, drzwi prawych przednich, drzwi prawych tylnych i drzwi lewych tylnych o łącznej wartości 2799 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XIV. w okresie od 17 kwietnia 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 17 do 18 kwietnia 2013 r. we W., woj. (...), pojazdu marki R. (...)

o nr rej. (...)i nr VIN (...) w postaci: pokrywy bagażnika

o wartości 1000 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XV. w okresie od 08 października 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 8 do 9 października 2015 r. w C., woj. (...), pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: pokrywy bagażnika

o wartości 1200 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XVI. w okresie od 28 września 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w dniu 28 września 2015 r.

w C., woj. (...), pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: drzwi lewych tylnych, drzwi prawych tylnych i drzwi lewych przednich o wartości 1625 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XVII. w okresie od 05 lipca 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 05 do 06 lipca 2015 r. w miejscowości S. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: drzwi lewych przednich o wartości 550 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XVIII. w okresie od 05 stycznia 2013 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w dniu 05 stycznia 2013 r.

w P., woj. (...), pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: drzwi prawych przednich o wartości 733 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XIX. w okresie od 29 czerwca 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 29 czerwca do 23 lipca 2015 r. w miejscowości S.-K. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) w postaci: pokrywy bagażnika o wartości 700 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XX. w okresie od 14 listopada 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 14 do 15 listopada 2015 r. w miejscowości D. na terenie N. pojazdu marki B. (...) o nr rej. N- (...) i nr VIN (...) w postaci: zawieszania tylnego o wartości 1650 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk,

XXI. w okresie od 03 marca 2015 roku do dnia 20 listopada 2015 roku, daty dziennej nieustalonej, w nieustalonym miejscu, nabył od nieustalonej osoby, za nieustaloną kwotę, co najmniej części pochodzące od skradzionego w okresie od 03 do 04 marca 2015 r. w miejscowości B. na terenie N. pojazdu marki F. (...) o nr rej. B- (...) i nr VIN (...) w postaci: pokrywy bagażnika

o wartości 775 zł, które przechowywał w miejscowości K., gm. P., woj. (...), wiedząc, że pochodzą one z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk;

4. T. R., urodz. (...) w K., syna D. i E. z d. M.,

o to, że:

XXII. w dniu 31 lipca 2015 r. w miejscowości M., gm. J., woj. (...) - (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z J. R. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania odszkodowania z tytułu zawartej w dniu 24 marca 2015 r. umowy ubezpieczenia AC numer (...) z firmą (...) SA z/s

w W. dotyczącej pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) o wartości 119.200 zł, spowodował zdarzenie będące podstawą do wypłaty takiego odszkodowania, w ten sposób, że zorganizował fikcyjną kradzież wskazanego pojazdu, której na jego zlecenie dokonał J. R. z terenu działki nr (...) w M., a następnie usiłował doprowadzić (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie równej wartości ubezpieczonego pojazdu

i telefonicznie zgłosił szkodę wprowadzając przedstawiciela ubezpieczyciela w błąd co do rzeczywistej przyczyny utraty pojazdu podając, iż doszło do jego kradzieży wraz

z kluczami przez nieznanych mu sprawców, lecz zamierzonego celu nie osiągnął

z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania i uchylenie się od skutków prawnych zawartej umowy ubezpieczenia w związku z ustaleniem przez ubezpieczyciela, iż pojazd o takim nr VIN uległ w 2014 roku spaleniowi na terenie A., a zakres jego uszkodzeń uniemożliwił dokonanie jego odbudowy,

tj. o czyn z art. 298 §1 kk w zb. z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk;

XXIII. w dniu 31 lipca 2015 r. w miejscowości M., gm. J. oraz w siedzibie Komendy Powiatowej Policji w S. przy ul. (...), woj. (...) - (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zawiadomił telefonicznie dyżurnego Policji z KPP w S. o rzekomo zaistniałym przestępstwie polegającym na kradzieży z włamaniem w nocy z 30/31 lipca 2015 roku do domku letniskowego w M. na działce nr (...), skąd sprawca dokonać miał zaboru kwoty 1000 zł i kluczyków do pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) 6LK2, przy użyciu których dokonał następnie z terenu posesji zaboru w celu przywłaszczenia tego pojazdu, w wyniku czego zgłaszający poniósł szkodę o łącznej wartości 121.000 zł, przy czym wiedział on, iż przestępstwa tego nie popełniono albowiem kradzież była fikcyjna, a następnie będąc w tej sprawie dwukrotnie przesłuchiwany przez funkcjonariuszy Policji za uprzednim pouczeniem

o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożył mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym o sygn. D-4106/15 KPP w S., fałszywe zeznania dotyczące przebiegu wydarzeń związanych z ujawnieniem utraty wymienionego pojazdu i okolicznościami jego utraty, w tym uprzedniego zlecenia jego zaboru dla J. R.,

tj. o czyn z art. 238 kk w zb. z art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk;

I. oskarżonego H. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to z mocy art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, opierając wymiar kary o art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego H. G. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej G. L. kwoty 2500 (dwa tysiące pięćset) zł,

III. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego H. G. kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od godz. 06.10 w dniu 02 marca 2016r. do godz. 16.20 w dniu 03 marca 2016r.,

IV. oskarżonego R. D. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt IV z mocy art. 291 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt V z mocy art. 291 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt VI z mocy art. 291 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego R. D. (1) kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierza karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego R. D. (1) obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 7.792,34 (siedem tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dwa 34/100) zł solidarnie na rzecz pokrzywdzonych D. P. i T. B.,

VII. oskarżonego G. B. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt VII i VIII, z ustaleniem, iż czynu z pkt VII dopuścił się w dniu 19 listopada 2015r. i stanowią one ciąg przestępstw z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to z mocy art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. niewinnia oskarżonego G. B. od popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt IX do XXI,

IX. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego G. B. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę kwoty 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) zł pokrzywdzonej Z. K.,

X. oskarżonego T. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyn z pkt XXII z mocy art. 298 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, opierając wymiar kary o art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn z pkt XXIII z mocy art. 238 kk i art. 233 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, opierając wymiar kary o art. 233 § 1 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego T. R. kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierza karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego T. R. solidarnie na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. P. i T. B. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem poniesionych przez nich wydatków postępowania,

XIII. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- H. G., R. D. (1) i G. B. koszty postępowania w części w kwotach po 50 (pięćdziesiąt) zł oraz opłaty w kwotach po 400 (czterysta) zł,

- T. R. koszty postępowania w części w kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł i opłatę w kwocie 300 (trzysta) zł, zwalniając oskarżonych od kosztów sądowych w pozostałej części

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk zakres uzasadnienia ograniczono do części wyroku dotyczących oskarżonych R. D. (1), G. B. i T. R..

Oskarżony R. D. (1), zatrudniony jako mechanik samochodowy w serwisie (...) w O. i tamże mieszkający, na zlocie miłośników tej marki w swojej miejscowości zawarł przed połową roku 2013r. znajomość z J. R., który następnie kilkakrotnie go odwiedzał, w celu dokonania drobnych napraw we własnym aucie oraz proponując kupno części samochodowych. Wymieniony, zamieszkujący w wynajmowanych pokojach w okolicach W., utrzymywał się z kradzieży samochodów dokonywanych samodzielnie bądź wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, na terenie całej Polski, w latach 2013 – 2015r. dopuszczając się zaboru 31 pojazdów. Współdziałał w tym zakresie z K. W. (1), J. W. (1), R. S., B. W. i J. W. (2), mieszkańcami powiatu (...), a także z H. G., D. T., W. K., H. L., Ł. D. i K. W. (2), na ogół w ten sam, opracowany uprzednio sposób. Po penetracji okolicy i wytypowaniu atrakcyjnych nieruchomości, wskazujących na zamożność właścicieli i wysokie prawdopodobieństwo posiadania przez nich wartościowych aut, J. R. udawał się na teren posesji w porze nocnej, wykorzystując sen domowników, poprzez nawiercenie ramy okien lub drzwi tarasowych dostawał się do wnętrza domu, zabierał oryginalne kluczyki od pojazdu i za ich pomocą uruchamiał samochód, którym odjeżdżał w stronę jednego z kompleksów leśnych, zlokalizowanych między innymi w gminie W., pozostali współdziałający zajmowali się obserwacją terenu, transportem na miejsce kradzieży i do późniejszej kryjówki skradzionego pojazdu, a także jego pilnowaniem do czasu odebrania auta przez głównego sprawcę. To J. R. zajmował się wyszukiwaniem zainteresowanych nabyciem pojazdów, kontaktował się z nimi i przekazywał im samochody, nie wtajemniczając swoich współlników.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. D. (1) na k. 329 do słów „i inne”, wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego na k. 79 – 82, k. 83v – 84, k. 96v – 98, 147 – 148v, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576 do słów „takie znajomości” i od słów „to wszystko było spontaniczne” do słów „których wymienilem” i na k. 577 od słów „tak to działa” do słów „są te samochody” i od słów „jeżdżąc w tym zawodzie” do słów „nie wiem, komu”, zeznania świadków: B. W. na k. 708v do słów (...) i od słów „R. nie opowiadał” do słów „żadnych nazwisk”, K. W. (1) na k. 798v, J. W. (1) na k. 823v, R. S. na k. 836v – 837).

W nocy z 12 na 13 listopada 2013r., po uprzedniej kradzieży dwóch (...) w D., woj. (...), J. R. dokonał zaboru pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 70.000 zł wraz z dokumentami pojazdu na szkodę M. i J. P. w miejscowości S., gmina S.. W sprawie jego sprzedaży skontaktował się z oskarżonym R. D. (1). Obaj spotkali się następnego dnia, 14 listopada 2013r., na parkingu sklepu (...) przy ulicy (...) w W., oskarżony zakupił wówczas przedmiotowy pojazd za kwotę 10.000 zł. J. R. wrócił do hoteliku w S., gdzie wynajmował pokój i gdzie parkował użytkowany aktualnie pojazd.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. D. (1) na k. 329 do słów „sworznie i inne” i od słów „poznaję sklep” do słów „po części”, wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „około dwóch lat temu” do słów „do S.” na k. 80v, na k. 84, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576 od słów „inne naprawy nie były dokonywane”, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „następnie podejrzany polecił udać się na P. na ul. (...)” do słów „pracownikiem” na k. 127v, zdjęcie nr 16 – 18 na k.134v – 135v, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „następnie podejrzany polecił udać się do O.” do słów „msc. S.” na k. 129, zdjęcie nr 23 na k.136v)

W tym samym roku 2013r. J. R. poznał oskarżonego G. B., prowadzącego działalność gospodarczą związaną między innymi z handlem częściami samochodowymi w miejscowości K., gmina P.. Przyjeżdżał do niego kilkakrotnie, w celu sprzedaży lub zakupu części. W okresie 11 – 12 lipca 2015r. skontaktował się z nim telefonicznie w sprawie kupna pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), skradzionego wraz z J. i K. W. (1) w nocy z 10 na 11 lipca 2015r. w R., należącego do Z. K., o wartości 100.000 zł, który następnie został ukryty w lesie w okolicach P., gdzie pilnował go B. W.. W trakcie

rozmowy oskarżony jako miejsce przekazania samochodu wskazał S., tam też J. R. sprzedał przedmiotowy pojazd za uzgodnioną kwotę 11.000 zł, przekazaną mu przez nieustalonego mężczyznę o imieniu T..

W okresie od 19 do 29 lipca 2015r. G. B. przebywał wraz z rodziną na wakacjach w T..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. B. na k. 150 do słów „do mnie R.” w części dotyczącej znajomości z J. R., wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „kolejno w nocy z 10 na 11 lipca” do słów „z K. i K.” na k. 80v, na k. 84, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576v od słów „M. był podstawiony” do słów „niczym się nie wyróżniał”, zeznania B. W. na k. 708v – 709, J. W. (1) na k. 823v, kserokopia biletów lotniczych i vouchera hotelowego na k. 296 – 297).

Po zabranii w nocy 17 lipca 2015r. wspólnie z J. W. (1) z terenu posesji w miejscowości J., gmina N., stanowiącego własność T. B., (...) B. P. Sp. j. i (...) SA 2 sp. komandytowo – akcyjna we W. pojazdu marki B. (...) xDrive o nr rej. (...) o wartości 340.000 zł, ukrytego następnie w kompleksie leśnym w okolicy B. pod opieką J. W. (2), J. R. zadzwonił w sprawie jego zakupu do R. D. (1) i spotkał się z nim następnego dnia ponownie na parkingu przy sklepie (...) na ulicy (...) w W., po otrzymaniu od oskarżonego za przedmiotowy samochód pieniędzy w kwocie 22.000 zł powrócił do wynajmowanego w S. hotelu.

W okresie od 13 listopada 2013r. do 17 lipca 2015r. J. R. dopuścił się czternastu kradzieży i usiłowań zaboru pojazdów innych marek niż B., samochód B. (...) skradziony w okresie od 15 do 16 marca 2014r. w W. został następnego dnia odnaleziony przez Policję, zaś B. (...) pochodzące z kradzieży dokonanej w dniu 05 maja 2014r. zostało sprzedane przez W. K..

(dowód: wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „tej samej nocy” na k. 81v do słów „serii (...)” na k. 82, na k. 84, na k. 97 od słów „ok. rok temu” do słów „nie zostało uszkodzone” i na k. 97v od słów „dalej z posesji” do słów „na pół kasą”, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576 od słów „inne naprawy nie były dokonywane” i na k. 577 od słów „to, że nie odprowadzałem” do słów „nie wiem, komu”, protokół eksperymentu procesowego z 21.11.2015r. od słów „następnie podejrzany polecił udać się do msc. Jabłonka” na k. 88 do słów „do R. na k. 88v, zdjęcie nr 8 na k. 92v, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „drugi samochód” do słów „około 20 tys. zł” na k. 127v, zdjęcie nr 16 – 18 na k. 134v – 135, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „następnie podejrzany polecił udać się do O.” do słów „msc. S.” na k. 129, zdjęcie nr 23 na k. 136v, protokół oględzin miejsca kradzieży na k. 278 – 281z dokumentacją fotograficzną na k. 286 - 288, kserokopia dokumentacji pojazdu B. na k. 282 – 285v, kserokopia aktu oskarżenia w sprawie II K 418/16 na k. 5- 50, odpis wyroku w sprawie II K 418/16 na k. 65 – 76v)

W dniu 30 lipca 2015r. J. R. udał się do miejscowości M., gmina J., skąd na zlecenie T. R., poznanego w warsztacie samochodowym w K. szwagra G. B., dokonał za jego wiedzą i zgodą zaboru należącego do niego pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...)o wartości 119.200 zł, pozorując w nocy włamanie do domku letniskowego, gdzie oskarżony przebywał ze swoją dziewczyną A. A. (2). Po nawierceniu zamka drzwi balkonowych zabrał leżące na blacie w kuchni kluczyki do auta, po uruchomieniu samochodu odjechał nim do kompleksu leśnego w okolicach miejscowości P., gmina W. i pozostawił go pod pieczęcią B. W., który w trakcie jazdy po terenie lasu uszkodził oponę pojazdu i otrzymał jedynie 20 z umówionych 200 zł. Następnie J. R. udał się wspomnianym autem do miejscowości K. i przekazał je osobiście T. R., za co otrzymał wynagrodzenie w kwocie 12.000 zł. Pojazd ten został następnie rozebrany na części, sprzedane przez oskarżonego nieustalonym osobom z W..

T. R. tymczasem zgłosił dnia 31 lipca 2015r. szkodę do z tytułu zawartej w dniu 24 marca 2015 r. umowy ubezpieczenia AC numer (...) z firmą (...) SA z/s

w W. dotyczącą pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...), powołując się na kradzież samochodu, jednakże nie uzyskał odszkodowania, gdyż w toku postępowania likwidacyjnego ustalono, iż pojazd o tożsamym numerze VIN uległ spaleni w A. w 2014r. i został sprowadzony jako wrak nie nadający się do odbudowy, nie mógł być tym samym, który został przez niego przedstawiony do ubezpieczenia. Oskarżony zawiadomił nadto w dniu 31 lipca 2015r. telefonicznie Komendę Powiatową Policji w S. o kradzieży po uprzednim włamaniu do domku letniskowego pieniędzy w kwocie 1000 zł, kluczyków do samochodu, a następnie zaborze pojazdu i poniesieniu z tego tytułu strat w kwocie

121.000 zł. Przesłuchiwany dwukrotnie w toku postępowania D- (...) jako świadek, po pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożył mające stanowić dowód w tymże postępowaniu zeznania przedstawiające w sposób niezgodny z rzeczywistym przebieg zdarzeń związanych z utratą samochodu marki B.. Przedmiotowe postępowanie przygotowawcze zostało prawomocnie umorzone w związku z niepopelnieniem czynu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. R. na k. 227 do słów „jakieś auto naprawiam” i od słów „od dnia 31 lipca” do słów „zobaczyć M.” i na k. 227v od słów „ja od firmy ubezpieczeniowej” do słów „posiadaniu”, wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „znam T. R.” na k. 80 do słów „spalonego auta” na k. 80v, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576v od słów „rozpoznaję drugiego z oskarżonych” do słów „po kradzieży tego samochodu” na k. 577 i na k. 577 od słów „nie rozmawiałem” do słów „ten samochód był sprawny”, zeznania świadka B. W. na k. 708v – 709, protokół eksperymentu procesowego z 21.11.2015r. od słów „ja w nocy z 30 na 31 lipca” do słów (...) na k. 88, zdjęcie nr 7 na k. 92v, protokół oględzin miejsca zgłoszonej kradzieży na k. 99 – 102 z dokumentacją fotograficzną na k. 103 – 107, kserokopia dokumentacji dotyczącej rejestracji pojazdu na k. 109 – 123, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „ja pod tym hotelem” do słów „w okolicy K.” na k. 128, protokół eksperymentu procesowego z 09.12.2015r. od słów „ja latem” na k. 141 do słów „do W.” na k. 142, zdjęcia nr 1 – 3 na k. 144 – 144v, kserokopia akt na k. 172 – 219, kserokopia dokumentacji ubezpieczeniowej na k. 302 – 308v, protokoły zeznań T. R. w sprawie D- (...) na k. 70 – 72 i 79 -81 zbioru C).

W okresie od 13 do 20 września 2015r. doszło do kolejnego spotkania J. R. z R. D. (1) na parkingu sklepu (...) na ulicy (...) w W.. Ten pierwszy zaoferował oskarżonemu kupno pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) o wartości 160.000 zł, skradzionego w nocy 12 września 2015r. w M., wraz ze znajdującą się wewnątrz biżuterią i pieniędzmi, na szkodę C. F., (...) w W.. R. D. (1) nabył powyższe auto za kwotę 22.000 zł.

(dowód: wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „we wrześniu” do słów „zrobił z tym autem” na k. 82, na k. 84, na k. 147 do słów „od kradzieży” na k. 148, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576 od słów „inne naprawy nie były dokonywane”, protokół eksperymentu procesowego z 21.11. 2015r. od słów „we wrześniu” do słów „do R.” na k. 88v, zdjęcie nr 10 na k. 93, protokół eksperymentu procesowego z 04.12.2015r. od słów „następnie podejrzany polecił udać się do O.” do słów „msc. S.” na k. 129, zdjęcie nr 19 i 20 na k. 135v, zdjęcie nr 23 na k. 136v, kserokopia dokumentacji dotyczącej pojazdu B. (...) na k. 154 – 159, pokwitowanie odbioru rzeczy na k. 160, kserokopia protokołu oględzin miejsca kradzieży na k. 161 – 163v z dokumentacją fotograficzną na k. 164 – 171v)

W nocy z 13 na 14 listopada 2015r. J. R. udał się wraz z R. S. i K. W. (1) do (...), gdzie dokonali kradzieży samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) wraz ze znajdującymi się w nim przedmiotami o łącznej wartości 183.400 zł, należącego do R. D. (2), A. P. – (...) w (...) SA w K.. Pojazd ten ukryli następnie w lesie w okolicach P., zaś w dniu 19 listopada 2015r. J. R. dokonał jego sprzedaży G. B., przebywającemu od 10 do 17 listopada 2015r. na wyjeździe wakacyjnym w E., po uprzedniej rozmowie telefonicznej, za kwotę 10.000 zł. Do transakcji doszło w miejscowości K., dokąd J. R. udał się swoim samochodem marki M., skradzionym pojazdem marki B. podróżowali R. S. i K. W. (1). Pojazd ten został on ujawniony w budynku gospodarczym nr (...) wynajmowanym przez oskarżonego w toku przeprowadzonego w dniu 20 listopada 2015r. przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w P. przeszukania, po zatrzymaniu tego samego dnia J. R. na terenie W..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. B. na k. 150 od słów „pod moją nieobecność” do słów „numer telefonu” na k. 150v i na k. 150v od słów „na drugi dzień” do słów „kradziony”, wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „w nocy z 13 na 14 listopada” na k. 79v do słów „zostałem zatrzymany” na k. 80, na k. 84, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576 od słów „nie pamiętam, co takiego się stało” do słów „który sprzedałem B.” na k. 576v i na k. 577 od słów „tak to działa” do słów „pojechałem sam”, zeznania J. W. (1) na k. 823v, R. S. na k. 836v, protokół eksperymentu procesowego z 09.12.2015r. od słów „w msc. K.” do słów „u nas zatrzymane” na k. 141 i od słów „co do B.” do słów „z B.” na k. 142, zdjęcia nr 1 – 3 na k. 144 – 144v, kserokopia dokumentacji biura podróży na k. 298 – 301).

W należących do oskarżonego pomieszczeniach zabezpieczono ponadto kilkadziesiąt części samochodowych pochodzących od następujących pojazdów:

- sterownik airbag, sterownik silnika, moduł zespolony, nawigacja, radio, moduł komfortu, sterownik klimatyzacji i zestaw wskaźników o łącznej wartości 4846 zł pochodzące od skradzionego w okresie od 6 do 13 października 2015 r. w miejscowości L. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- podwójne siedzenia tylne, fotel przedni prawy, fotel przedni lewy i pojedyncze siedzenie tylne o łącznej wartości 2650 zł, pochodzące od skradzionego w okresie od 10 do 11 lutego 2015 r. w miejscowości L. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...);

- zawieszenie tylne o wartości 2200 zł pochodzące od skradzionego w dniu 01 kwietnia 2015r. w miejscowości B. na terenie N.pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...);

- zawieszenie tylne, prawa przednia część nadwozia, lewa przednia część nadwozia, tył nadwozia, dach, tapicerka drzwi lewych tylnych, tapicerka drzwi lewych przednich, tapicerka drzwi prawych przednich, tapicerka drzwi prawych tylnych, podłokietnik ze schowkiem z tunelu środkowego, fotel lewy przedni, fotel prawy przedni, poduszka powietrzna pasażera o łącznej wartości 5929 zł, pochodzące od skradzionego w okresie od 11 do 12 listopada 2015 r. w miejscowości H. na terenie N. pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- pokrywa bagażnika, drzwi lewe przednie, drzwi prawe przednie, drzwi prawe tylne i drzwi lewe tylne o łącznej wartości 2799 zł, pochodzące od skradzionego w okresie od 04 do 05 listopada 2015 r. w C., woj. (...), pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...);

- pokrywa bagażnika o wartości 1000 zł pochodząca od skradzionego w okresie od 17 do 18 kwietnia 2013 r. we W., woj. (...), pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...);

- pokrywa bagażnika o wartości 1200 zł pochodząca od skradzionego w okresie od 8 do 9 października 2015 r. w C., woj. (...), pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- drzwi lewe tylne, drzwi prawe tylne, drzwi lewe przednie o wartości 1625 zł pochodzące od skradzionego w dniu 28 września 2015 r. w C., woj. (...), pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- drzwi lewe przednie o wartości 550 zł pochodzące od skradzionego w okresie od 05 do 06 lipca 2015 r. w miejscowości S. na terenie N.pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- drzwi prawe przednie o wartości 733 zł pochodzące od skradzionego w dniu 05 stycznia 2013r. w P., woj. (...), pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...)

- pokrywa bagażnika o wartości 700 zł pochodząca od skradzionego w okresie od 29 czerwca do 23 lipca 2015 r. w miejscowości S.-K. na terenie N. pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...);

- zawieszenie tylne o wartości 1650 zł pochodzące od skradzionego w okresie od 14 do 15 listopada 2015 r. w miejscowości D. na terenie N.pojazdu marki B. (...) o nr rej.(...)i nr VIN (...);

- pokrywa bagażnika o wartości 775 zł pochodząca od skradzionego w okresie od 03 do 04 marca 2015 r. w miejscowości B. na terenie N. pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...)i nr VIN (...)

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego G. B. na k. 152 od słów „to są części” do słów „w K.”, uwaga odnosi się do kart 185 i k. 190 – 191 poprzedniej sprawy, zeznania świadka J. R. na k. 577 od słów „na terenie firmy” do słów „je pozyskuje”, M. M. (3) na k. 830v – 831, S. S. na k. 26v – 27 akt II Ko 912/18, protokoły przeszukania na k. 66 – 68, 185 i 190 – 191 akt II K 418/16, opinie biegłych na k. 2361 – 2362 i k. 3153 – 3156 akt II K 418/16)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 29 marca 2017r. w sprawie II K 418/16 J. R. został skazany za trzydzieści cztery przestępstwa kradzieży z włamaniem i usiłowania kradzieży z włamaniem popełnionych w warunkach z art. 65 § 1 kk, a także za posiadanie środków odurzających na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Współdziałającym z nim wymierzono następujące kary: K. W. (1) i J. W. (1) – 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, R. S. – 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, B. W. – 10 miesięcy pozbawienia wolności, J. W. (2) – 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby.

(dowód: kserokopia protokołów rozpraw na k. 51 – 64, odpis wyroku w sprawie II K 418/16 na k. 65 – 76)

Oskarżony R. D. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wykluczył okoliczność zakupu opisanych samochodów oraz znajomości z osobą o nazwisku J. R., jakkolwiek rozpoznał wymienionego na okazanych mu zdjęciach, podając, że poznał go ulicy (...) w O., w miejscu spotkań fanów marki B. i po kilku miesiącach na jego prośbę dokonał naprawy jego samochodu marki B. (...). Dodał, że następne kontakty miały miejsce co sześć miesięcy, z inicjatywy wspomnianego mężczyzny, każdorazowo chodziło wyłącznie o naprawę tego samego auta. Zaprzeczył, aby spotkali się w innym miejscu i w innych okolicznościach, w tym na parkingu przy sklepie (...) przy ulicy (...) w W., przyznając przy tym, iż bywał tam przejazdem w drodze do serwisu (...) przy ul. (...) i dokonywał drobnych zakupów. Podkreślił, iż nie wie, dlaczego ktoś pomawia go o przyjmowanie wskazanych w zarzutach pojazdów, z nikim, w tym ze wspomnianym mężczyzną, nie miał żadnych zatargów. (vide wyjaśnienia oskarżonego R. D. (1) na k. 329 i k. 551).

Oskarżony G. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Potwierdził, iż zabezpieczone na terenie jego nieruchomości (...) serii (...) na dzień przed przeszukaniem przyprowadził J. R., poznany około dwóch lat wcześniej na giełdzie w P. jako kupujący i sprzedający części samochodowe różnych marek. Nadmienił, że wymieniony mężczyzna był u niego po raz ostatni około sześciu miesięcy wcześniej, zaś podczas pobytu oskarżonego wraz z rodziną w E. w okresie od 10 do 17 listopada 2015r. pozostawił prośbę o pilny kontakt telefoniczny. Podał, że po powrocie skontaktował się z J. R., który poprosił go o pożyczkę w kwocie 20.000 zł, proponując jako zastaw samochód marki B., a następnie po kilku dniach pozostawił wspomniany pojazd w miejscowości K., otrzymał wówczas pieniądze w gotówce w kwocie 2000 zł, deklarując ich zwrot i odbiór auta za dwa – trzy dni. Zaznaczył, że wymieniony wydał mu się osobą godną zaufania, dysponował oryginalnym kluczykiem do auta, nadto już wcześniej udzielał mu pożyczek, w wysokości od 10.000 zł do 20.000 zł, w tym pod zastaw motocykla, należności te były każdorazowo spłacane. Przyznał, że J. R. nie przekazał mu dokumentów pojazdu, nie zawarł także, podobnie jak we wcześniejszych przypadkach, żadnej umowy pisemnej, pożyczki tej nie zgłaszał także do urzędu skarbowego. Wyjaśnił, że pojazd ten przetrzymywałby u siebie aż do zwrotu pożyczonej kwoty wraz z odsetkami, w łącznej wysokości 23.000 zł, nie potrafił zarazem wskazać, co by zrobił w przypadku niewywiązania się przez J. R. z umowy. Dodał, że następnego dnia pojawiła się policja, przeszukanie przeprowadzono pod jego nieobecność, o czynności tej został poinformowany przez szwagra i dopiero wówczas dowiedział się o przestępczym pochodzeniu samochodu, o tym, że auto jest kradzione, mógł się jedynie domyślać. Wykluczył ponadto, by kiedykolwiek był w posiadaniu bądź choćby widział samochód marki M. (...), w okresie od 10 do 19 lipca 2015r. przebywał wraz z rodziną i znajomymi na wakacjach w Turcji, nie miał w tym czasie żadnego kontaktu z J. R., nigdy nie rozmawiał z osobą o danych W. K.. Potwierdził również, że był właścicielem samochodu marki B. (...) koloru czarnego, zakupionego jako uszkodzony we Francji, sprzedał go następnie osobie, której danych nie pamiętał, oceniając jego naprawę jako nieopłacalną. Pochodzenie ujawnionych w trakcie przeszukania jego posesji części samochodowych tłumaczył zakupem na giełdzie w P. od osób o nieznanym personaliach. Wykluczył istnienie jakiegokolwiek konfliktu pomiędzy nim a J. R. i nieznaną przyczyną podawania przez niego nieprawdziwych informacji na jego temat (vide wyjaśnienia oskarżonego G. B. na k. 150 – 151 i k. 152v - 153).

Oskarżony T. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Potwierdził fakt poznania J. R. w połowie 2015r. na terenie firmy swojego szwagra G. B. w K., wskazując, że wymieniony wykazywał zainteresowanie kupnem należącego do niego motocykla, do transakcji ostatecznie nie doszło z powodu niezgodnienia ceny, na tym ich znajomość się zakończyła. Oświadczył, że nie kojarzy pobytu J. R. na terenie wynajętej przez siebie posesji w M., gdzie przebywał ze swoją narzeczoną przez około 5 - 6 dni od 31 lipca 2015r., dokąd udał się (...), które zostało

następnie skradzione. Nadmienił, że samochód ten, znaleziony za pośrednictwem sieci Internet, jako częściowo spalony sprowadził z N. i sam go odbudował, na swojej posesji, używając części zakupionych na giełdzie (...) i na portalu aukcyjnym Allegro, za własne oszczędności i pieniądze pożyczone od rodziców, łączny koszt naprawy wyniósł około 70.000 zł. Przyznał, że nie podał informacji o odbudowie pojazdu przy jego ubezpieczeniu, gdyż agent o to nie pytał, dodał, że widniejący na zdjęciu wykonanym przy zawieraniu umowy ubezpieczenia stan licznika wynosił 180.000 km, nie potrafił wyjaśnić przebiegu 250.000 km wskazanego przy badaniu technicznym. Podkreślił, że jego pełnomocnik miał zaskarżyć decyzję firmy ubezpieczeniowej o odmowie wypłaty odszkodowania, nadal oczekuje na odpowiedź, nie wie nadto, kto dokonał kradzieży pojazdu i w czyim posiadaniu się znajduje. Oświadczył, że podczas pobytu w M. nie było u niego J. R., nie potrafił wyjaśnić, skąd wymieniony posiadał wiedzę na temat wynajętego domku i sposobu kradzieży auta. Precyzując okoliczności nabycia i naprawy samochodu opisał, że pojazd ten sprowadził w styczniu 2015r. za pośrednictwem niemieckiego komisju, było ono koloru czarnego, spalone od kokpitu do końca pojazdu, w kwietniu lub maju tego samego roku przedstawił je już jako sprawne agentowi (...) z K.. Zaznaczył, iż całości napraw dokonał sam w swoim garażu, będąc samoukiem i tego rodzaju odbudowy auta dokonując po raz pierwszy, nie dysponując specjalistycznymi narzędziami i samodzielnie kompletując części z komisów, szrotów i bezpośrednio od indywidualnych oferentów, wydając łącznie około 30.000 zł. Powołał się ponadto na brak wiedzy na temat pożyczki udzielonej przez G. B. J. R., zaznaczając, że on by jej nie udzielił, wspominał także o zakupieniu przez szwagra od wymienionego pojazdu marki B. (...) (vide wyjaśnienia oskarżonego T. R. na k. 227 – 227v, k. 228v – 229v i k. 551).

Sąd zważył, co następuje:

Przytoczone wyjaśnienia oskarżonych, kwestionujących zasadność stawianych im zarzutów, nie mogą być potraktowane jako wiarygodne, stanowiąc przyjętą linię obrony służącą uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Na podkreślenie zasługuje zwłaszcza sprzeczność zaprezentowanych przez nich twierdzeń z obszerną, szczegółową, spójną i konsekwentną relacją J. R., przesłuchanego początkowo w charakterze podejrzanego, a następnie, po wydaniu wobec niego prawomocnego wyroku skazującego w sprawie II K 418/16, składającego zeznania jako świadek.

Zaznaczyć należy, iż przedstawiając przebieg uprawianego przez siebie w sposób wręcz zawodowy przestępczego procederu, obejmującego kilkadziesiąt przypadków kradzieży wartościowych aut w różnych miejscowościach w okresie od 2013r. do zatrzymania w dniu 20 listopada 2015r., nie umniejszał on w żaden sposób własnego zawinienia kosztem pozostałych współdziałających, wskazywał wręcz na własną wiodącą rolę, od wytypowania miejsca poprzez faktyczne pokonanie zabezpieczeń budynku przy użyciu stałej metody nawiercenia ram okiennych lub drzwi tarasowych w celu zaboru oryginalnych kluczyków, wyjazd skradzionym autem terenu posesji, po poszukiwanie odbiorców i dostarczanie im pochodzących z dokonywanych przestępstw pojazdów. Zwrócić uwagę trzeba nadto na fakt, iż ujawnione przez J. R. już w czasie pierwszego przesłuchania i potwierdzone w dalszym toku postępowania poszczególne czynów oraz osoby z nim współdziałające nie były znane uprzednio organom ścigania, zaś wymieniony – zgodnie zresztą z twierdzeniami wszystkich trzech oskarżonych – nie pozostawał z żadnym z nich w konflikcie i nie miałby żadnego powodu, aby pomawiać akurat te konkretne osoby w sposób fałszywy o zachowanie sprzeczne z prawem. Na odnotowanie zasługuje wyważony sposób prezentowania udziału R. D. (1) i G. B. w opisywanej przez świadka działalności, wskazujący na przyjmowanie pojedynczych egzemplarzy pochodzących z kradzieży aut, z zachowaniem odstępów czasowych, co przemawia przeciwko potraktowaniu wymienionych jako stałych odbiorców J. R., nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, iż to on każdorazowo poszukiwał kontaktu z potencjalnymi nabywcami, wśród których znajdowały się także inne, wskazane przez niego osoby, nie objęte niniejszym postępowaniem. (vide wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego na k. 79 – 82, k. 83v – 84, k. 96v – 98, k. 147 – 148v, protokoły eksperymentów procesowych na k. 87 – 90, k. 125 – 130v, k. 141 – 143, zeznania J. R. na k. 575v – 577).

Nadmienić warto, iż zrelacjonowane przez wspomnianego świadka okoliczności zawarcia znajomości z R. D. (1), G. B. i T. R. odpowiadają wyjaśnieniom samych oskarżonych w tym zakresie, zaś opisane przez niego miejsce zawierania transakcji z pierwszym z nich – parking sklepu (...) na ulicy (...) w W., wskazany także w trakcie eksperymentu procesowego w dniu 04.12.2015r. (vide protokół od słów „następnie podejrzany polecił udać się na P. na ul. (...)” do

słów „pracownikiem” na k. 127v, zdjęcie nr 16 – 18 na k.134v – 135v) – zostało rozpoznane przez R. D. (1), który miał je mijać w drodze z miejsca pracy do innego serwisu (...), przy ul. (...), a niekiedy robić tam zakupy (vide wyjaśnienia oskarżonego na k. 329 od słów „na fotografii” do słów „po części”). Z uwagi na brak jakiegokolwiek związku z miejscem zamieszkania lub ówczesnego zatrudnienia oskarżonego, za nieprawdopodobne uznać trzeba przypadkowe wskazanie przedmiotowej lokalizacji przez J. R., gdyby faktycznie ograniczał się on do wizyt w punkcie serwisowym w O. w związku z naprawą swojego samochodu i nie utrzymywał innych kontaktów z R. D. (1), wskazuje także na wybór oskarżonego w zakresie miejsca spotkań, skąd świadek miał możliwość powrotu środkami komunikacji publicznej lub taksówką do miejscowości S., gdzie wówczas wynajmował pokój.

Na podzielenie zasługuje ponadto zasugerowana przez J. R. przyczyna niemal dwuletniej przerwy pomiędzy pierwszą i drugą transakcją sprzedaży kradzionego auta R. D. (1), to jest brak samochodów pozostających w zainteresowaniu oskarżonego (vide zeznania J. R. na k. 576 od słów „nie potrafię odpowiedzieć” do słów „zainteresować oskarżonego” i na k. 577 od słów „to, że nie odprowadzałem” do słów „tą drogą”). Jakkolwiek zeznania wymienionego nie są w tym zakresie kategorię, powoływał się on na wybór odbiorcy według własnego uznania, obszaru działania poszukującej go w konkretnym okresie policji, stopień zaufania do poszczególnych kontrahentów, zaznaczył także, że z uwagi na znaczny upływ czasu nie pamięta wielu szczegółów, mieć wszakże na uwadze należy, iż spośród szesnastu samochodów objętych działaniem J. R. pomiędzy 13 listopada 2013r. a 17 lipca 2015r. jedynie dwa spełniały kryterium określonej marki, tj. B., jedno z nich zostało przy tym odzyskane następnego dnia po kradzieży przez Policję, a drugie sprzedane przez współnika świadka (vide kserokopia aktu oskarżenia w sprawie II K 418/16 na k. 5 -50, odpis wyroku na k. 65 – 76v). W ocenie Sądu, zacieranie się w pamięci osoby przesłuchiwanej szczegółów określonych zdarzeń stanowi naturalne następstwo upływu czasu, zaś relacja złożona po upływie ponad trzech do pięciu lat od konkretnej sytuacji, w kontekście wielości dokonanych przez J. R. czynów, może z tych względów odbiegać stopniem ogólności od wypowiedzi wymienionego kilka miesięcy po zaistnieniu przedmiotowych wydarzeń.

Wskazana powyższej przesłanka niemożności racjonalnego wytłumaczenia posiadania przez J. R. wiedzy, której nie mógł powziąć w okolicznościach innych niż przez niego opisane, znajduje odniesienie także w stosunku do czynów zarzuconych T. R.. Cytowany świadek opisał bowiem drobiazgowo i konsekwentnie nie tylko lokalizację domku wynajętego przez oskarżonego i jego narzeczoną w M., rozkład pomieszczeń, sposób pokonania zabezpieczeń, miejsce pozostawienia kluczyków od samochodu, w sposób zbieżny z dokumentacją sporządzoną przez funkcjonariuszy Policji po zawiadomieniu przez T. R. o włamaniu do budynku i kradzieży auta (vide protokół oględzin na k. 99 – 102, dokumentacja fotograficzna na k. 109 – 123v), lecz ponadto już w trakcie pierwszego przesłuchania tuż po zatrzymaniu w dniu 20 listopada 2015r. powołał się na odmowę wypłacenia oskarżonemu odszkodowania z uwagi na wątpliwości ubezpieczyciela i przedstawienie dokumentów, innego, uprzednio spalonego samochodu tego samego modelu, a także na umorzenie postępowania przez Policję. (vide wyjaśnienia J. R. składane w charakterze podejrzanego od słów „znam T. R.” na k. 80 do słów „spalonego auta” na k. 80v, zeznania J. R. na k. 575v i na k. 576v od słów „rozpoznaję drugiego z oskarżonych” do słów „po kradzieży tego samochodu” na k. 577 i na k. 577 od słów „nie rozmawiałem” do słów „ten samochód był sprawny”). Przytoczone informacje odpowiadają przy tym treści dokumentacji sporządzonej po zgłoszeniu przez T. R. kradzieży auta ubezpieczycielowi (vide kserokopia akt szkody na k. 172 – 219, kserokopia dokumentacji ubezpieczeniowej na k. 302 – 308v), a także wyjaśnieniom samego oskarżonego w zakresie odnoszącym się do sprowadzenia spalonego auta z zagranicy (vide wyjaśnienia T. R. na k. 227 od słów „ja samochód” do słów „go kupiłem” i na k. 229 od słów „dokładnie nie pamiętam” do słów „(...) w K.”). Ujawnione w toku postępowania rozbieżności w zakresie koloru nadwozia auta, przebiegu licznika, a także ogólnego stanu samochodu w dacie przedstawienia do ubezpieczenia, po upływie zaledwie trzech miesięcy od jego zakupu, w którym to czasie T. R., w warunkach chałupniczych własnego garażu, będąc samoukiem, nie posiadając specjalistycznego sprzętu ani uprzedniego doświadczenia w odbudowie spalonych pojazdów, za pomocą samodzielnie kompletowanych części nieustalonego pochodzenia, miał go doprowadzić do stanu pełnej używalności (vide wyjaśnienia oskarżonego na k. 227 – 227v i k. 228v – 229), wskazują dodatkowo na wiarygodność twierdzeń J. R. odnoszących się do zlecenia mu przez oskarżonego sfingowania kradzieży pojazdu w celu wyłudzenia odszkodowania oraz późniejszego zdekompletowania samochodu i sprzedaży części nieustalonym osobom.

Na fikcyjny charakter przedmiotowej kradzieży wskazywał także B. W., pilnujący auta po jego przetransportowaniu do lasu w okolicach miejscowości P.. (vide zeznania świadka na k. 708v – 709). Nie znając tożsamości zleceniodawcy ani konkretnych ustaleń pomiędzy T. R. a J. R., potwierdził wszakże podane przez tego ostatniego szczegóły, przyznając się do uszkodzenia opony w trakcie jazdy samochodem po lesie oraz otrzymania znacznie pomniejszego z tego tytułu wynagrodzenia.

Do powyższych rozważań warto dodać, iż J. R., otwarcie i obszernie przedstawiając okoliczności licznych kradzieży, faktycznie przez niego dokonanych, nie miały w ocenie Sądu żadnych powodów do niezgodnego z prawdą postulowania pozorności jednej z nich.

Szczerść, spójność i wzajemna zgodność relacji cytowanego świadka w części odnoszącej się do jego kontaktów z G. B. również przemawiają za potraktowaniem wypowiedzi wymienionego w tym zakresie za zasługujące na wiarę, podważające zarazem prawdziwość odmiennych twierdzeń oskarżonego. Zaznaczenia wymaga brak tendencji do nadmiernego obciążania G. B., wskazując na liczne pobyty w K. w trakcie około dwuletniej znajomości i dokonywanie transakcje zarówno zakupu, jak sprzedaży części samochodowych, J. R. opisał w sposób konkretny wyłącznie jedną sytuację związaną z przyjazdem do miejsca zamieszkania oskarżonego w celu zbycia uprzednio skradzionego auta, ujawnionego notabene dzień później w trakcie przeszukania nieruchomości. Odnosząc się do transakcji związanej z pojazdem marki M., zabranego w R. na szkodę Z. K., przyznał, że odbioru samochodu oraz zapłaty dokonała inna osoba, nie potrafił także jednoznacznie określić, czy działała ona na zlecenie oskarżonego, podkreślił jednakże zarazem, iż w toku telefonicznych negocjacji to z G. B. ustalił cenę oraz miejsce sprzedaży, dodając, iż jedynie kwestia osoby zainteresowanego skłoniła go do udania się do S..

Prawdziwość wersji oskarżonego, powołującego się na niemożność dokonania przedmiotowej transakcji z uwagi na pobyt za granicą, podważa dokumentacja jego wyjazdu do T. (vide k. 296 – 297) w dniu 19 lipca 2015r., a zatem tydzień później.

Nie sposób nadto podzielić argumentacji G. B., jakoby ujawniony na jego posesji w dniu 20 listopada 2015r. pojazd marki B. przyjął jako zastaw udzielając poprzedniego dnia J. R. pożyczki w kwocie 20.000 zł, nie zdając sobie sprawy, iż pochodzi on z kradzieży. Mieć na uwadze należy, iż oskarżony nie dysponował żadnym dowodem zawarcia rzeczowej umowy, nadto nie potrafił wyjaśnić, jak legalnie mógłby dochodzić zaspokojenia swego roszczenia, nie posiadając żadnych dokumentów pozostawionego auta, co sam przyznał (vide wyjaśnienia G. B. na k. 150v), a co wykluczało zarówno jego spieniężenie, jak i samodzielnie użytkowanie. Twierdzenia oskarżonego o wcześniejszym udzielaniu J. R. pożyczek nie została nadto przez tego ostatniego potwierdzona, wskazywał on natomiast każdorazowo na zbycie G. B. skradzionego wcześniej auta po uprzednim telefonicznym ustaleniu woli zakupienia samochodu i sposobu jego dostarczenia. Współdziałający z J. R. K. W. (1) i R. S. nie przyznali wprawdzie okoliczności wspólnego przyjazdu do miejscowości K., podali natomiast, w sposób zbieżny z wyżej wymienionym świadkiem, iż nigdy nie ujawniał on swoich planów związanych ze zbywaniem zabieranych pojazdów, nie poznawał ich ze swoimi kontrahentami, do miejsca zamieszkania G. B. udał się sam (vide zeznania K. W. (1) na k. 798v, R. S. na k. 836v – 837).

Dodatkową okolicznością wskazującą na prawdziwość relacji J. R. jest podana przez niego data przyjazdu do K. – 19 listopada 2015r., mieć bowiem na uwadze należy, iż w okresie od 10 do 17 listopada 2015r. G. B. przebywał wraz z rodziną w Egipcie (vide dokumentacja biura podróży na k. 298 – 301), tym samym wcześniejsze zakupienie przez niego pojazdu, skradzionego 14 listopada 2015r., nie było możliwe. Pięciodniowy odstęp czasowy pomiędzy dokonaniem przedmiotowego czynu i datą spieniężenia samochodu także przemawia – zdaniem Sądu - przeciwko sugestii oskarżonego, jakoby J. R. pilnie potrzebował pieniędzy i pozostawił auto jako zabezpieczenie uzyskanej pożyczki, zwłaszcza w kontekście posiadania przez wymienionego także innych potencjalnych odbiorców.

Zeznania tegoż świadka w części odnoszącej się do braku wiedzy na temat pochodzenia ujawnionych w trakcie przeszukania nieruchomości w K. części samochodowych (vide zeznania J. R. na k. 577 od słów „na terenie firmy” do słów „je pozyskuje”) nie pozwalają natomiast na skuteczne zakwestionowanie twierdzeń G. B., konsekwentnie powołującego się na fakt ich zakupu na giełdzie samochodowej w P. od nieustalonych osób i brak świadomości ich

pochodzenia z nielegalnych źródeł. Twierdzenia te znajdują przy tym odzwierciedlenie w zeznaniach M. M. (3) (vide k. 830v – 831) i S. S. (vide k. 26v – 27 akt II Ko 912/18), jakkolwiek są oni znajomymi oskarżonego, a ich wypowiedzi cechuje znaczny stopień ogólności, nie kojarzyli oni wskazanych w opisach zarzuconych mu czynów pojazdów ani ich części. Poza sporem pozostaje, iż ujawnione części pochodziły z pojazdów skradzionych uprzednio na terenie Polski i Niemiec, brak wszakże jakichkolwiek dowodów pozwalających na ustalenie, gdzie, kiedy, od kogo i w jakich okolicznościach oskarżony je nabył, mając przy tym wiedzę na temat ich pochodzenia. Nie negując faktu, iż kradzieże czterech aut miały miejsce w tym samym miesiącu, w którym ujawniono pochodzące w nich części w pomieszczeniach należących do G. B., przypomnieć należy, iż w okresie od 10 do 17 listopada 2015r. przebywał on w E. (vide k. 298 – 301), co podważa nabycie wskazanych przedmiotów w okresie od 11 listopada 2015r. (pkt XII) i od 14 listopada 2015r. (pkt XX), daty pozostałych kradzieży dzieli od dnia przeszukania okres nie mniejszy niż dwa tygodnie, na ogół zaś przekraczający kilka miesięcy. W ocenie Sądu, zgromadzony materiał dowodowy nie daje tym samym dostatecznych podstaw do podważenia linii obrony oskarżonego i przypisania mu umyślnego nabywania powyższych przedmiotów, pochodzących z kradzieży, zarzuconego mu w pkt IX do XI, co musiało skutkować jego uniewinnieniem w tym zakresie.

Poczynione dotychczas ustalenia wskazują natomiast w sposób bezsporny, iż oskarżeni dopuścili się wszystkich pozostałych zarzuconych im przestępstw. R. D. (1), kupując kolejno od J. R. trzy samochody marki B. za ułamek ich wartości, mając świadomość, że zostały one uprzednio przez niego i współdziałające z nim osoby skradzione, wyczerpał swym zachowaniem każdorazowo znamiona umyślnego paserstwa stypizowanego w art. 291 § 1 kk.

Tej samej kwalifikacji prawnej podlegają czyny przypisane G. B. z punktów VII i VIII, polegające na nabyciu od tegoż sprawcy, trudniącego się wręcz zawodowo kradzieżą aut luksusowych marek, dwóch pojazdów o wartości każdorazowo przekraczającej około dziesięciokrotnie uiszczoną za nie należność, po uprzednim uzgodnieniu miejsca transakcji i ceny zakupu. Z uwagi na krótki, czteromiesięczny odstęp czasowy oraz ten sam sposób działania oskarżonego, czyny te należało zdaniem Sądu potraktować jako ciąg przestępstw z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk. Przypisując G. B. występki określony w punkcie VII, uwzględniając ustalenia faktyczne poczynione na podstawie relacji J. R. wyjaśnić samego oskarżonego oraz dokumentacji związanej z jego pobytem w Egipcie, jako datę popełnienia tegoż czynu przyjęto datę 19 listopada 2015r.

Zachowanie trzeciego z oskarżonych, który w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej sfingował kradzież własnego samochodu marki B. (...), nakłaniając J. R. do jego zaboru z rekreacyjnej nieruchomości wynajętej na czas urlopu w M. i jego zwrotu w późniejszym czasie poprzez przetransportowanie do miejscowości K., a następnie zgłosił fakt utraty pojazdu na skutek rzekomej kradzieży ubezpieczycielowi, mając na celu uzyskanie odszkodowania z tytułu zawartej umowy autocasco, niewypłaconego jednakże na skutek zastrzeżeń firmy ubezpieczeniowej co do zgodności przedmiotu zgłoszonej szkody ze stanem auta zakupionego przez oskarżonego stanie uniemożliwiającym odbudowę po spaleniu, stanowi określony w art. 12 kk czyn ciągle wyczerpujący znamiona pozostających w kumulatywnym zbiegu przestępstw z art. 298 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Ten sam powzięty z góry zamiar towarzyszył temuż oskarżonemu przy podejmowaniu działań polegających na telefonicznym zawiadomieniu Policji w dniu 31 lipca 2015r. o dokonanej rzekomo kradzieży pojazdu na jego szkodę, a następnie dwukrotnym podaniu niezgodnych z prawdą okoliczności niepopelnionego przestępstwa w trakcie przesłuchania w charakterze świadka po pouczeniu o odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań, które należało zakwalifikować z art. 238 kk i art. 233 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. art. 12 kk.

Wszyscy oskarżeni działali umyślnie i w sposób przemyślany, z zamiarem kierunkowym osiągnięcia korzyści majątkowej. Stopień ich winy jest tym samym wyższy niż nieznaczny.

Jako znaczny oceniono natomiast stopień społecznej szkodliwości występków przypisanych R. D. (1) i G. B.. Okoliczności obciążające stanowi przy tym sposób działania obu oskarżonych, nie tylko czerpiących korzyści z przestępczego procederu uprawianego przez J. R. i jego współników, ale wręcz umożliwiających jego rozwój, stanowiąc element sieci nabywców skradzionych samochodów. Podkreślenia wymaga, iż każdorazowo transakcje

te były poprzedzane uzgodnieniami telefonicznymi, w trakcie których oskarżeni po wyrażeniu zainteresowania konkretnym modelem auta wskazywali miejsce odbioru pojazdu i jego cenę, nie przekraczającą na ogół 10 procent jego wartości, przy czym straty poniesione przez pokrzywdzonych sięgały od kilkudziesięciu do nawet ponad 300.000 zł, za wyjątkiem pojazdu marki B. ujawnionego w trakcie przeszukania w dniu 20 listopada 2015r. żaden z samochodów nie został odzyskany.

Nie sposób także nie odnotować uprzedniej trzykrotnej karalności G. B. za czyny tego samego rodzaju. Za występki z art. 292 § 1 kk wyrokami Sądu Rejonowego w Pleszewie z dnia 12 listopada 2012r. w sprawie II K 7/12 i z dnia 14 kwietnia 2014r. w sprawie VII K 1042/13 wymierzono mu każdorazowo kary grzywny, dopuścił się także przestępstwa z art. 288 § 1 kk, za które Sąd Rejonowy w Kołobrzegu w sprawie II K 2/14 wyrokiem z dnia 02 lipca 2014 skazał go karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby (informacja z Krajowego Rejestru Karnego na k. 610 – 610v i k. 795 – 795v), nadto pod nadzorem Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim prowadzone jest przeciwko wymienionemu postępowanie w sprawie V Ds. 15/2016 (vide k. 615).

Aktualna informacja z Krajowego Rejestru Karnego dotycząca oskarżonego R. D. (1) nie zawiera adnotacji o jego karalności (vide k. 779), w miejscu zamieszkania i zatrudnienia posiada on pozytywną opinię (vide wywiad środowiskowy na k. 597 – 599, opinia pracodawcy na k. 835), okoliczności te potraktowano jako przemawiające na jego korzyść.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych T. R. uwzględnić natomiast należało skalę i zaplanowany charakter podjętych przez niego działań, mających uwiarygodnić wersję o rzekomej kradzieży pojazdu w celu wyłudzenia odszkodowania. Dodać należy, iż wymieniony nie tylko poinformował organy ścigania o nie zaistniałym przestępstwie i dwukrotnie złożył fałszywe zeznania w tejże sprawie, a także przedstawił niezgodne z prawdą okoliczności utraty samochodu firmie ubezpieczeniowej, lecz także konsekwentnie odwoływał się od niekorzystnych dlań decyzji, dążąc do uzyskania nienależnej korzyści majątkowej. Dodać trzeba, że T. R. był dotychczas dwukrotnie karany, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 13 kwietnia 2016r. w sprawie VII K 15/16 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 291 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat tytułem próby i Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 19 kwietnia 2017r. w sprawie II K 423/16 za czyn z art. 291 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby (vide informacja z Krajowego Rejestru Karnego na na k. 793), jakkolwiek cieszy się pozytywną opinią środowiskową (vide wywiad kuratora na k. 601 – 602).

Nie sposób zarazem nie odnotować że pomimo szeroko zakrojonych działań, obejmujących nakłonienie do współpracy osobę czerpiącą stały dochód z kradzieży samochodów oraz przygotowanie dokumentacji mającej uwiarygodnić status pojazdu, ostatecznie nie doszło do wypłaty odszkodowania, zaś postępowanie karne zainicjowane przez T. R. zakończyło się prawomocnym umorzeniem.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności obciążające i łagodzące, wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności uznać należy za adekwatne do stopnia ich winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im występków, z uwzględnieniem ilości ich czynów oraz wartości poniesionych przez pokrzywdzonych strat. Wymierzone powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie przekraczając wszakże wysokości połowy sankcji karnej przewidzianej za poszczególne czyny, nie mogą być potraktowane jako rażąco surowe, podobnie jak kary łączne orzeczone wobec R. D. (1) i T. R. przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji, z uwagi na zbieżność czasową i podobieństwo działania. Stanowiąc realną, bezpośrednią dolegliwość, realizują skutecznie cele prewencji indywidualnej, unaoczniając oskarżonym nieopłacalność podobnych działań i powstrzymując ich przez powrotem do przestępstwa. Spełniają także zadania w zakresie kształtowania społecznej świadomości prawnej, piętnując zachowania polegające na stwarzaniu sprzyjającego środowiska dla sprawców zajmujących się zawodowo kradzieżą tak wartościowych dóbr jak kosztowne modele samochodów, a zarazem czerpaniu znacznych korzyści z występków popełnianych na szkodę innych osób.

Kierując się treścią wniosku pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych D. P. i T. B. na k. 467 - 468, zgodnie z dyspozycją art. 46 § 1 kk zasądzono od R. D. (1) solidarnie na rzecz wymienionych pokrzywdzonych kwotę żadaną przez nich tytułem odszkodowania z tytułu różnicy pomiędzy wartością skradzionego auta, nabytego przez oskarżonego, a wysokością przyznanego im odszkodowania powiększoną o wartość utraconych i nie odzyskanych rzeczy osobistych znajdujących się w samochodzie. Dodać należy, iż obowiązek naprawienia szkody w tej samej wysokości na rzecz oskarżyciela posiłkowego orzeczono wobec obu sprawców kradzieży pojazdu wyrokiem z dnia 29 marca 2017r. w sprawie II K 418/16 (vide pkt XXVII wyroku na k. 65 – 76v).

Te same względy przemawiały za zasądzeniem od G. B. na tej samej podstawie prawnej kwoty 25.000 zł, stanowiącej ¼ wartości szkody poniesionej przez pokrzywdzoną Z. K., do zapłaty pozostałej części, w kwotach po 25.000, cytowanym orzeczeniem w sprawie II K 418/16 zobowiązano bowiem skazanych za zabór powyższego mienia J. R., K. W. (1) i J. W. (1) (vide pkt XXVII wyroku na k. 65 – 76v).

W konsekwencji wydania wyroku skazującego obciążono R. D. (1), G. B. i T. R., posiadających stałe źródło dochodu, wydatkami postępowania sądowego w niniejszej sprawie oraz opłatami stosunkowymi, zgodnie z art. 627 kpk i art. 2 ust. pkt 3 i 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, od pierwszego z oskarżonych zasądzono ponadto na rzecz oskarżycieli posiłkowych będących pokrzywdzonymi przypisanym mu przestępstwem kwotę odpowiadającą poniesionym przez nich wydatkom związanym z ustanowieniem pełnomocnika, nie przekraczającym stawek za obronę z urzędu.